

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 02-11-2023
Αριθμός απόφασης:960e

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση: Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 546 39 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313332246

E-Mail:ded.thess@aade.gr

Url:www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1.Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 ΦΕΚ Α' 206) εφεξής ΚΦΔ.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-07-2017).

δ.Την με αριθμό Α 1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της ΑΑΔΕ*» (ΦΕΚ Β' 6009).

2.Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3.Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4.Την από 15-06-2023 και με αριθμό πρωτ..... **ενδικοφανή προσφυγή** της με ΑΦΜ και έδρα στην, κατά:

α)της υπ'αριθμ. /11-05-2023 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και

β)της υπ'αριθμ./11-05-2023 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση ή η μεταρρύθμιση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7-Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 15-06-2023 και με αριθμό πρωτ..... ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./11-05-2023 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ποσό κύριου φόρου ύψους 2.444,29€ και πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ύψους 1.222,15€, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή ύψους 3.666,44€.

Με την υπ' αριθμ./11-05-2023 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ύψους 3.234,04€ και πρόστιμο φόρου άρθρου 58 ΚΦΔ ύψους 1.617,03€, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή ύψους 4.851,07€.

Οι ανωτέρω πράξεις εδράζονται επί του πορίσματος των από 11-05-2023 εκθέσεων μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και μερικού ελέγχου ΦΠΑ της Δ.Ο.Υ., κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ...../14-02-2023 εντολής του Προϊσταμένου της.

Ειδικότερα, αφορμή του ελέγχου αποτέλεσε το με αρ. πρ./09-11-2022 πληροφοριακό δελτίο της ΥΕΔΔΕ, σύμφωνα με το οποίο η οντότητα με ΑΦΜ, εξέδωσε εικονικά φορολογικά στοιχεία για ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολο τους προς διάφορες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων είναι και η προσφεύγουσα, η οποία έλαβε, το φορολογικό έτος 2017, είκοσι εννέα εικονικά φορολογικά στοιχεία καθαρής αξίας 12.962,00€, πλέον ΦΠΑ 3.110,88€ και συνολικής αξίας 16.072,88€. Σχετικά εστάλησαν στη ΔΟΥ η από 02-11-2022 έκθεση μερικού ελέγχου ΕΛΠ και ΚΦΔ της ΥΕΔΔΕ που συντάχθηκε για την εκδότηρια επιχείρηση και η υπ'αριθμ./2021 έκθεση κατάσχεσης με τα κατασχεμένα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία, όπως αποτυπώνονται στον κάτωθι πίνακα :

Α/Α	Ημερομηνία	Παραστατικό	Συνολική Αξία (€)
1	12/01/2017	TIM	616,28
2	06/02/2017	TIM	534,44
3	08/02/2017	TIM	527,00
4	20/02/2017	TIM	252,96
5	19/04/2017	ΤΠΥ.....	415,40
6	28/04/2017	ΤΠΥ.....	489,80
7	12/05/2017	ΤΔΑ	620,00
8	20/05/2017	ΤΔΑ	496,00

9	09/06/2017	ΤΔΑ	558,00
10	21/06/2017	ΤΔΑ	520,80
11	07/07/2017	ΤΔΑ	601,40
12	07/07/2017	ΤΠΥ	582,80
13	16/07/2017	ΤΔΑ	620,00
14	16/07/2017	ΤΠΥ	607,60
15	25/07/2017	ΤΔΑ	607,60
16	25/07/2017	ΤΠΥ	620,00
17	22/08/2017	ΤΔΑ	582,80
18	22/08/2017	ΤΠΥ	595,20
19	28/08/2017	ΤΠΥ	248,00
20	21/09/2017	ΤΔΑ	595,20
21	21/09/2017	ΤΠΥ	601,40
22	11/10/2017	ΤΠΥ	620,00
23	24/10/2017	ΤΠΥ	607,60
24	27/10/2017	ΤΠΥ	613,80
25	31/10/2017	ΤΠΥ	601,40
26	03/11/2017	ΤΙΜ	595,20
27	10/11/2017	ΤΙΜ	558,00
28	06/12/2017	ΤΠΥ	589,00
29	19/12/2017	ΤΠΥ	595,20
		Σύνολο :	16.072,88

Εν συνεχεία, η ΔΟΥ προχώρησε σε ελεγκτικές επαληθεύσεις, σύμφωνα με την Α1293/2019 απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, και διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα έχει καταχωρήσει στο βιβλίο εσόδων - εξόδων τα ως άνω εικονικά φορολογικά στοιχεία και τα έχει συμπεριλάβει στις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ. Επιπλέον, ελέγχθηκαν δαπάνες αγοράς καυσίμων και κρίθηκε ότι δεν εκπέμπουν δαπάνες, για τις οποίες δεν αναγράφεται ο αριθμός οχήματος στα αντίστοιχα παραστατικά πώλησης. Κατόπιν των ανωτέρω διαπιστώσεων, ο έλεγχος επέδωσε στην προσφεύγουσα το υπ' αριθμ. .../22-03-2023 ΣΔΕ-Κλήση σε ακρόαση, προκειμένου να υποβάλει τις απόψεις της εντός είκοσι ημερών από την επίδοση. Η προσφεύγουσα υπέβαλε το με αρ.πρ. .../07-04-2023 Σημείωμα Απόψεων, που δεν έγινε δεκτό από τον έλεγχο. Κατόπιν αυτών, εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες πράξεις, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα με ηλεκτρονική ανάρτηση στις 12-05-2023, όπως προκύπτει από το με αρ. καταχώρησης πιστοποιητικό ανάρτησης.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως τη μεταρρύθμιση των προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς :

1.Οι πράξεις της φορολογικής αρχής πρέπει να φέρουν σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία. Εν προκειμένω, η ΔΟΥ βασίστηκε σε έκθεση ελέγχου της ΥΕΔΔΕ, ενώ η ίδια δεν πραγματοποίησε έλεγχο, δεν γνωρίζει τίποτα για την εκδότρια επιχείρηση και δεν έχει εκτιμήσει ουσιαστικά την πραγματική κατάσταση. Ενδεικτικά, ο έλεγχος της ΥΕΔΔΕεσφαλμένα έκρινε ως στοιχείο εικονικότητας ότι σε κάθε τιμολόγιο αναγράφεται το αντικείμενο δραστηριότητας της λήπτριας επιχείρησης, στοιχείο που είναι αποδεικτικό της έλλειψης εικονικότητας.

2.Η φορολογική αρχή φέρει το βάρος απόδειξης της εικονικότητας. Εν προκειμένω, ο έλεγχος αναφέρει ότι η εκδότρια επιχείρηση δεν απασχολούσε προσωπικό, δεν είχε ηλεκτροδότηση και δεν

ήταν ενεργή, ενώ πρόκειται για υπαρκτή επιχείρηση. Προς απόδειξη του ισχυρισμού της, η προσφεύγουσα προσκομίζει για την εκδότρια επιχείρηση:

α) την υπ' αριθ./10-12-2013 ατομική ειδοποίηση ΙΚΑ, σχετικά με κύριες εισφορές που καταλογίστηκαν σε βάρος της εκδότριας επιχείρησης και αφορούν εργαζόμενους για την περίοδο 2009-2013,

β) την από 27-06-2022 κατάσταση του ΙΚΑ, στην οποία αναγράφονται εργαζόμενοι στην εκδότρια επιχείρηση, οι αποδοχές τους και οι οφειλόμενες εισφορές,

γ) την από 27-06-2022 καρτέλα εργοδότη,

δ) την με αρ. πρωτ./17-10-2019 ατομική ειδοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Εισφορών,

ε) το με αρ. πρ./26-03-2018 έγγραφο του Δήμου και το από 03-12-2015 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών σχετικά με αυθαίρετη κατασκευή από την εκδότρια επιχείρηση.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα προσκομίζει τα υπ' αριθμ./07-06-2010,/30-07-2010,/09-08-2010 τιμολόγια παροχής υπηρεσιών και τα υπ' αριθμ./17-12-2009,/19-06-2009,/06-05-2008,/09-12-2009,/04-05-2009 και/16-09-2009 ΤΔΑ έκδοσης της εταιρίας, ΑΦΜ, από τα οποία, κατά την προσφεύγουσα, προκύπτει ότι το ίδιο πρόσωπο λειτουργούσε στον ίδιο χώρο δύο μεγάλες επιχειρήσεις που είχαν συναλλαγές με ιδιώτες και με ΟΤΑ και συνεπώς, η εκδότρια οντότητα δεν ήταν ευκαιριακή επιχείρηση με σκοπό την έκδοση εικονικών τιμολογίων.

3. Με την με αριθμό/10-02-2023 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου (σχετικό το από 20-12-2022 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα), ο νόμιμος εκπρόσωπος της προσφεύγουσας,, αθώθηκε για την αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων κατ' εξακολούθηση.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητά να κληθεί σε ακρόαση πριν την έκδοση της απόφασης.

Ως προς τον πρώτο και τον δεύτερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, στο άρθρο 34 του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος.....».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 2 του ΚΦΔ : «2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλει τις απόψεις του, από την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παρ. 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. [2690/1999](#)) ορίζεται ότι: « 1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία

πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3.».

Επειδή, η αιτιολογία είναι επαρκής όταν περιέχει με σαφήνεια όλα τα στοιχεία της κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην καταλείπονται κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του διοικητικού οργάνου (Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου II, σελ. 144). Η αιτιολογία είναι ειδική, όταν δεν είναι γενική και αόριστη, αλλά αναφέρεται σε συγκεκριμένα δεδομένα συγκεκριμένης υπόθεσης, αφού μάλιστα εξεταστούν όλα τα δεδομένα της συγκεκριμένης υπόθεσης (Ι. Κατράς, Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σελ. 321).

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 22 του Ν.4172/2013, όπως ίσχυε :«Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 του Κ.Φ.Ε., οι οποίες:

α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθειες εμπορικές συναλλαγές της,

β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή και η αξία της συναλλαγής δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση,

γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά.....»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 32 του Ν.2859/2000 : «1.Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει:.....

β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν,.....»

Επειδή, στο άρθρο 66 παρ.5 του Κ.Φ.Δ. δίδεται ο ορισμός του εικονικού φορολογικού στοιχείου ως εξής : «.....Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρεία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του Κώδικα ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας. Δεν είναι εικονικό για τον λήπτη το φορολογικό στοιχείο το οποίο αφορά πραγματική συναλλαγή, αν το πρόσωπο του εκδότη είναι διαφορετικό από αυτό που αναγράφεται στο στοιχείο. Δεν είναι εικονικό το φορολογικό στοιχείο που εξέδωσε ή έλαβε η κοινωνία κληρονόμων ή ο κληρονόμος ή σύζυγος ή τέκνο αποβιώσαντος ή συνταξιοδοτηθέντος συζύγου ή γονέα, το οποίο φέρεται ότι εκδόθηκε ή λήφθηκε από τον αποβιώσαντα ή συνταξιοδοτηθέντα επιτηδευματία, εφόσον αφορά πραγματική συναλλαγή και πριν από κάθε είδους φορολογικό έλεγχο έχει καταχωρισθεί στα βιβλία τόσο του λαμβάνοντα όσο και του εκδώσαντα το στοιχείο, η αξία αυτού έχει συμπεριληφθεί στις

οικείες δηλώσεις Φ.Π.Α. και φορολογίας εισοδήματος και έχει γίνει η απόδοση των φόρων που προκύπτουν από το στοιχείο αυτό.»

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά (116/2013 ΣτΕ) ότι, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψης τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή, επιπλέον, αν η φορολογική αρχή αποδείξει ότι ο εκδότης είναι μεν πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, αλλά εν όψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων ή της υλικοτεχνικής υποδομής της επιχειρήσεώς του και του προσωπικού που απασχολεί, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, το βάρος αποδείξεως της αληθείας της συναλλαγής φέρει ο λήπτης του τιμολογίου (ΣτΕ 1404/2015). Εξ άλλου, δεν απαιτείται απόδειξη, και δη άμεση, της εικονικότητας ειδικώς της συγκεκριμένης συναλλαγής, αλλά η απόδειξη αυτή μπορεί να προκύψει και από δικαστικό τεκμήριο, προς συναγωγή του οποίου αρκεί από τη συνολική και όχι μεμονωμένη και αποσπασματική εκτίμηση των κατ' ιδίαν αποδεικτικών μέσων να προκύπτουν οι περιστάσεις εκείνες που δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι ο εκδότης του τιμολογίου δεν είναι, πάντως, εμφανές ότι διέθετε τα μέσα, υλικά και προσωπικά για να εκτελέσει τις επίμαχες εργασίες.

Επειδή, στο άρθρο 171 παρ.1 και 4 του Ν.2717/1999 ορίζεται ότι: «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφ' όσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά 2. (...). 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη.....»

Επειδή, δεν υπάρχει παράλειψη τήρησης ουσιώδους τύπου στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου Δ.Ο.Υ., επί τη βάση άλλης έκθεσης ελέγχου, η οποία συντάχθηκε από υπάλληλο άλλης Δ.Ο.Υ. και υιοθετούνται οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα αυτής. Και αυτό γιατί, στην περίπτωση αυτή, έλαβε χώρα η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανόμενων στην άλλη έκθεση στοιχείων από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση ελέγχου (ΣτΕ 2633/2002).

Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 65 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε

άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, η φορολογική αρχή ορθά θεμελίωσε αρχικά την κρίση της για τη λήψη από την προσφεύγουσα εικονικών φορολογικών στοιχείων, στις διαπιστώσεις για την εκδότρια οντότητα, όπως αποτυπώνονται στην από 02-11-2022 έκθεση μερικού ελέγχου ΕΛΠ και ΚΦΔ της ΥΕΔΔΕ, σύμφωνα με την οποία, η εκδότρια επιχείρηση, κατά τα ελεγχόμενα φορολογικά έτη 2016 και 2017 :

- α) δεν διέθετε, παρά μόνο τυπικά, έδρα, καθώς το κτίριο στη δηλωθείσα διεύθυνση έδρας δεν είχε ηλεκτροδότηση ούτε η επιχείρηση ήταν συνδεδεμένη με το δίκτυο ύδρευσης,
- β) δεν διέθετε τον απαιτούμενο μηχανολογικό εξοπλισμό και την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή,
- γ) δεν είχε αγορές και αποθέματα ανταλλακτικών, αναλωσίμων και εμπορευμάτων. Ειδικότερα, δεν είχε τις απαιτούμενες αγορές για την πραγματοποίηση του όγκου των πωλήσεων των ειδών που αναγράφονται στα κατασχεθέντα από τις αντισυμβαλλόμενες λήπτριες επιχειρήσεις φορολογικά στοιχεία, από δε την αντιπαραβολή των ειδών αυτών με τις αντίστοιχες αγορές της εκδότριας επιχείρησης διαπιστώθηκε ότι η τελευταία δεν αγόρασε ποτέ τα εν λόγω εμπορεύματα-ανταλλακτικά-αναλώσιμα είδη.
- δ) δεν διέθετε προσωπικό,
- ε) το είδος των υπηρεσιών που παρείχε, σύμφωνα με τα εκδοθέντα εικονικά φορολογικά στοιχεία, δεν ταυτίζεται με τις δηλωθείσες δραστηριότητες της,
- στ) δεν προσκόμισε τα λογιστικά αρχεία (βιβλία και στοιχεία) στον έλεγχο,
- ζ) δεν υπέβαλε δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπέβαλε ανακριβείς περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ με μηδενικές φορολογικές εισροές και εκροές, αντίθετα προς τις υποβληθείσες καταστάσεις του άρθρου 14 παρ.3 του ΚΦΔ,
- η) τα φορολογικά στοιχεία που εξέδωσε, φέρουν αξία μικρότερη των πεντακοσίων ευρώ, με σκοπό την αποφυγή της υποχρέωσης εξόφλησης μέσω τραπεζικού συστήματος και κατ'επέκταση του ελέγχου και διασταύρωσης των συναλλαγών,
- θ) δεν αποδεικνύεται ο τρόπος μεταφοράς των ειδών που αναγράφονται στα επίμαχα τιμολόγια.

Επειδή, επιπλέον, σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου, έλαβαν χώρα ελεγκτικές επαληθεύσεις σε επιχειρήσεις λήπτριες των φορολογικών στοιχείων έκδοσης της ως άνω συναλλακτικά ανύπαρκτης οντότητας και διαπιστώθηκε ότι τα τιμολόγια εκδίδονται με περιεχόμενο διαφορετικό κάθε φορά, ανάλογα με το αντικείμενο δραστηριότητας της λήπτριας επιχείρησης, στοιχείο ενδεικτικό της εικονικότητας και του σκοπού «εξυπηρέτησης» της εκάστοτε λήπτριας επιχείρησης. Συνεπώς, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι ο έλεγχος εσφαλμένα έκρινε ότι η σχετική αναγραφή αποτελεί στοιχείο εικονικότητας, απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, εν συνεχεία, διενεργήθηκε έλεγχος στην προσφεύγουσα λήπτρια επιχείρηση και κατασχέθηκαν τα υπό κρίση τιμολόγια, τα οποία βρέθηκαν καταχωρημένα στα βιβλία της και στις αντίστοιχες περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ. Σχετικά συντάχθηκαν οι από 11-05-2023 εκθέσεις μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και ελέγχου ΦΠΑ, όπου αναλυτικά αποτυπώνονται οι ελεγκτικές διαπιστώσεις, τόσο για την εκδότρια, όσο και για την λήπτρια επιχείρηση, καθώς και η αιτιολογημένη κρίση του ελέγχου ότι η προσφεύγουσα έλαβε εικονικά φορολογικά στοιχεία για συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους. Συνεπώς, οι προσβαλλόμενες πράξεις και οι ως άνω εκθέσεις ελέγχου επί των οποίων ερείδονται, περιέχουν τη νόμιμη αιτιολογία, όπως ορίζεται από τις ανωτέρω διατάξεις και ο περί του αντίθετου ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η φορολογική αρχή απέδειξε ότι τα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία είναι εικονικά και αφορούν ανύπαρκτες στο σύνολό τους συναλλαγές, ενώ η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο για την πραγματοποίηση των συναλλαγών, ο δε ισχυρισμός της ότι η εκδότρια επιχείρηση είναι συναλλακτικά υπαρκτή δεν αποδεικνύεται από τα συνυποβαλλόμενα στοιχεία, καθώς αυτά δεν αφορούν το ελεγχόμενο χρονικό διάστημα. Ειδικότερα, τα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία που έλαβε η προσφεύγουσα, εκδόθηκαν το φορολογικό έτος 2017, η δε κρίση του ελέγχου για την εκδότρια επιχείρηση ανάγεται στα φορολογικά έτη 2016 και 2017. Αντίθετα, η υπ' αριθ./10-12-2013 ατομική ειδοποίηση ΙΚΑ αφορά ληξιπρόθεσμες ασφαλιστικές εισφορές ετών 2009 έως 2013 και η με αρ. πρωτ./17-10-2019 ατομική ειδοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Εισφορών αφορά περίοδο οφειλής από το 2008 έως το 2013. Στην από 27-06-2022 κατάσταση ασφαλισμένων του ΙΚΑ καταγράφονται αποδοχές εργαζομένων και εισφορές για χρονικές περιόδους από το 2008 έως το 2015. Η από 27-06-2022 καρτέλα εργοδότη περιλαμβάνει χρεώσεις και πιστώσεις της εκδότριας επιχείρησης σχετικά με ασφαλιστικές εισφορές το χρονικό διάστημα από 2008 έως 2016 και δεν αποτελεί πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο για την απασχόληση ή όχι προσωπικού κατά τον ίδιο χρόνο. Αντίθετα, σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου, το γεγονός της μη απασχόλησης εργατοϋπαλληλικού προσωπικού, κατά τα υπό κρίση φορολογικά έτη 2016 και 2017, προκύπτει από το με αρ. πρωτ./22-10-2020 σχετικό έγγραφο του αρμόδιου υποκαταστήματος ΕΦΚΑ Περαιτέρω, σύμφωνα με το από 03-12-2015 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, οι αυθαίρετες οικοδομικές εργασίες έλαβαν χώρα στις 04-02-2015, ήτοι σε χρόνο προγενέστερο του ελεγχόμενου χρονικού διαστήματος.

Επειδή, επιπλέον, τα υπ' αριθμ./07-06-2010,/30-07-2010,/09-08-2010 τιμολόγια παροχής υπηρεσιών και τα υπ' αριθμ./17-12-2009,/19-06-2009,/06-05-2008,/09-12-2009,/04-05-2009 και/16-09-2009 ΤΔΑ, που προσκομίζει η προσφεύγουσα, πέραν του ότι δεν αφορούν το ελεγχόμενο χρονικό διάστημα, είναι έκδοσης άλλης επιχείρησης και συγκεκριμένα της εταιρίας, ΑΦΜ Συνεπώς, δεν μπορούν να αξιολογηθούν και να ληφθούν υπόψη στην κρίση του ελέγχου για τη συναλλακτική δραστηριότητα της εκδότριας επιχείρησης, από την οποία έλαβε εικονικά φορολογικά στοιχεία η προσφεύγουσα, ο δε ισχυρισμός της ότι το ίδιο πρόσωπο λειτουργούσε στον ίδιο χώρο δύο μεγάλες επιχειρήσεις που είχαν συναλλαγές με ιδιώτες και με ΟΤΑ απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος και αβάσιμος.

Ως προς τον τρίτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν. 2717/1999 (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας) : «2. Τα δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων. Δεσμεύονται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα, εκτός εάν η απαλλαγή στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση της διοικητικής παράβασης.»

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 212/2017 γνωμοδότηση του ΝΣΚ : «16.....Η ανωτέρω δικονομική διάταξη αναφέρεται ρητά σε ρυθμίσεις που δεσμεύουν τα τακτικά διοικητικά

δικαστήρια, προϋποθέτει πλαίσιο μη ενιαίας δικαστικής προστασίας, εκκρεμή διαδικασία και αμετάκλητη κρίση των πολιτικών ή ποινικών δικαστηρίων κατά το χρόνο που επιλαμβάνεται το διοικητικό δικαστήριο. Ήτοι αφορά τη σχέση της διοικητικής με τις άλλες δίκες, ορίζοντας τις προϋποθέσεις που δεσμεύουν τα διοικητικά δικαστήρια, στα οποία και μόνον αναφέρεται, από το χρόνο δημοσίευσής της, ήτοι από τις 22.12.2016 . Με την εν λόγω διάταξη, σύμφωνα με την αιτιολογική αυτής έκθεση, επιχειρείται, ως και ανωτέρω αναφέρθηκε, η εναρμόνιση της παράλληλης πρόβλεψης διοικητικών και ποινικών κυρώσεων για την αυτή πράξη με τη νομολογία του Στρασβούργου αναφορικά με την ερμηνεία του άρθρου 4 παρ 1 του κυρωθέντος με το ν. 1705/1987 (Α89) 7ου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και την ενεργοποίηση της επιβεβαιούμενης στο άρθρο 50 του χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης απαγόρευσης «ne bis in idem» και επεκτείνεται η δέσμευση των διοικητικών δικαστηρίων και πέραν από τις καταδικαστικές και στις αθωωτικές αποφάσεις καθώς και στα αποφαινόμενα να μη γίνει η κατηγορία βουλεύματα που έχουν καταστεί αμετάκλητα.(βλ. και ΕΔΔΑ της 13.7.2010 Σταυρόπουλος κατά Ελλάδος). Η άνω διάταξη δεν καταλαμβάνει κατά καμία έννοια την Διοίκηση για την οποία δεν υπάρχει αντίστοιχο νομικό πλαίσιο. Εξάλλου δεν δύναται να εφαρμοστεί αυτή κατ' αναλογία στη Διοίκηση. Η αναλογική εφαρμογή διάταξης προϋποθέτει την ύπαρξη ακούσιου κενού νομοθετικής ρύθμισης, ως πρώτη, βασική και απαραίτητη προϋπόθεση. Επί πλέον η πλήρωση του κενού πρέπει να υπαγορεύεται από την αναμφισβήτητη ανάγκη μιας πάγιας και εξ αντικειμένου ρύθμισης

Εν προκειμένω ο νομοθέτης όρισε ρητώς και προσέβλεψε στα Δικαστήρια, ως μόνα αρμόδια, τη κρίση περί των όρων της συνδρομής της αρχής «ne bis in idem» σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που πρέπει να εξεταστούν, συνισταμένη σε καθαρά δικαστική. Το δικονομικό περιεχόμενο της εν λόγω ρύθμισης και η ειδική αναφορά του ρυθμιστικού της πεδίου, ουδέν νομοθετικό κενό καταλείπουν το οποίο να χρίζει ρύθμισης προκειμένου να εξεταστεί θέμα ερμηνευτικής κατ' αναλογία κάλυψης αυτού. Σύμφωνα λοιπόν με τη γραμματική και τελεολογική ερμηνεία της υπό κρίση διάταξης κατά τα ανωτέρω, η οριζόμενη σ' αυτή δέσμευση αφορά μόνο τα διοικητικά δικαστήρια ως μόνα αρμόδια να εξετάσουν την συνδρομή των προϋποθέσεων εφαρμογής της (σχ. ΣτΕ 680/2017,1992/2016).....

19. Κατ'ακολουθία των προεκτεθέντων, επί των τιθεμένων ερωτημάτων, με βάση και το διδόμενο ιστορικό, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ') γνωμοδοτεί ομοφώνως ως εξής: Οι αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων και τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μη γίνει κατηγορία βουλεύματα δεν δεσμεύουν τη Διοίκηση στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 14 του ν. 998/1979, μετά τη θέση σε ισχύ της διάταξης του άρθρου 17 του ν. 4446/2016 (22.12.2016), με την οποία τροποποιήθηκε το άρθρο 5 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, κατά τα αναφερόμενα στις σκ.16 και 17.»

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η υπ' αριθμ./2023 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου που κηρύσσει αθώο τον διαχειριστή της προσφεύγουσας για την πράξη της αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων κατ'εξακολούθηση, δεν ασκεί επιρροή στην εξέταση της ενδικοφανούς προσφυγής.

Επειδή, εξάλλου, όπως προκύπτει από το από 20/12/2022 κλητήριο θέσπισμα, η ως άνω απόφαση δεν αφορά τα υπό κρίση εικονικά φορολογικά στοιχεία. Συνεπώς, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι ο έλεγχος δεν έλαβε υπόψη του την ως άνω αθωωτική απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Ως προς το αίτημα της προσφεύγουσας να κληθεί από την Υπηρεσία μας να παραστεί κατά τη συζήτηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής προς ανάπτυξη των διαλαμβανόμενων σε αυτή ισχυρισμών της

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 ΚΦΔ : «.....Αν η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών το κρίνει απαραίτητο, δύναται να καλέσει τον υπόχρεο σε ακρόαση. Σε περίπτωση που προσκομισθούν νέα στοιχεία στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση. Με απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, που εκδίδεται πριν από την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας των εκατόν είκοσι (120) ημερών και κοινοποιείται στον υπόχρεο, η εν λόγω προθεσμία δύναται να παρατείνεται άπαξ για τριάντα (30) ημέρες, σε περίπτωση που προσκομισθούν από τον υπόχρεο νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών κατά τις τελευταίες τριάντα (30) ημέρες πριν από την πάροδο της προθεσμίας των εκατόν είκοσι (120) ημερών για την έκδοση απόφασης επί της ενδικοφανούς προσφυγής.....»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) : «1. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών ερευνά στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της τα πραγματικά και νομικά ζητήματα των υποθέσεων, λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο, τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που σχετίζεται με την υπόθεση. Η διαδικασία διεξάγεται εγγράφως, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο παρόν άρθρο. 2. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών, εάν το κρίνει απαραίτητο, δύναται εντός της οριζόμενης προθεσμίας για την έκδοση της απόφασης επί της ενδικοφανούς προσφυγής, να καλεί τον υπόχρεο, προκειμένου να εκφράσει εγγράφως, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών το αργότερο, τις απόψεις του ως προς τα σχετικά ζητήματα και τους προβαλλόμενους με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής λόγους και ισχυρισμούς. 3. Στις περιπτώσεις που με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής προσκομισθούν στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, προκειμένου να εκφράσει εγγράφως τις απόψεις του, αναπτύσσοντας τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή λόγους και τα τυχόν συνυποβαλλόμενα σε αυτήν νέα στοιχεία ή τα επικαλούμενα με το αίτημα του νέα πραγματικά περιστατικά. [...]. Ως νέα στοιχεία ορίζονται αυτά τα οποία δεν είχε στη διάθεση της η φορολογική αρχή και δεν ήταν δυνατόν να τα λάβει υπ' όψιν της κατά το χρόνο έκδοσης της προβαλλόμενης πράξης. 4. ...η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών κρίνει εάν πρόκειται για νέα στοιχεία ή όχι ή για νέα πραγματικά περιστατικά, συνεκτιμώντας τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης που έχει διαβιβασθεί από την αρμόδια φορολογική αρχή και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο. 5. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον κατά την κρίση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών συντρέχει λόγος, η προβλεπόμενη στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος ακρόαση διεξάγεται προφορικώς σε καθορισμένη ώρα και ημερομηνία εντός της Υπηρεσίας...»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την παρ. Δ' της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/ 4.3.2014 εγκυκλίου του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών: «1. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων του φακέλου και κάθε άλλη πληροφορία που σχετίζεται με την υπόθεση, εκδίδει απόφαση 3. Στις περιπτώσεις που με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής προσκομισθούν στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος

πρέπει να καλείται σε ακρόαση, προκειμένου να εκφράσει τις απόψεις του, αναπτύσσοντας τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή λόγους και τα τυχόν συνυποβαλλόμενα σε αυτήν νέα στοιχεία ή τα επικαλούμενα με το αίτημά του νέα πραγματικά περιστατικά σύμφωνα με τα παραπάνω οριζόμενα. [...].»

Επειδή, εν προκειμένω, η υπ' αριθμ./2023 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου και τα τιμολόγια έκδοσης της εταιρίας, ΑΦΜ, δεν αποτελούν νέα στοιχεία ή νέα πραγματικά περιστατικά, κατά την έννοια του άρθρου 63 ΚΦΔ, ώστε να είναι απαραίτητη η κλήση της προσφεύγουσας, προκειμένου να εκφράσει τις απόψεις της ως προς τα ζητήματα αυτά και τους σχετικούς προβαλλόμενους ισχυρισμούς. Επιπλέον, τα λοιπά συνυποβαλλόμενα έγγραφα έχουν ήδη αξιολογηθεί από τη Δ.Ο.Υ.κατά την εξέταση του με αρ. πρ./07-04-2023 υπομνήματος της προσφεύγουσας σε απάντηση του υπ' αριθμ./22-03-2023 Σημειώματος Διαπιστώσεων. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, το αίτημα της προσφεύγουσας να κληθεί σε ακρόαση πριν την έκδοση της απόφασης απορρίπτεται.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από 15-06-2023 και με αριθμό πρωτ..... ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ και την **επικύρωση**:

α) της υπ' αριθμ./11-05-2023 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.και

β) της υπ' αριθμ./11-05-2023 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.,

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας βάσει της παρούσας απόφασης:

Υπ' αριθμ./11-05-2023 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης
Σύνολο φόρου για καταβολή :	3.666,44€	3.666,44€

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του ΚΦΔ.

Υπ' αριθμ./11-05-2023 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2017	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης
Σύνολο φόρου για καταβολή :	4.851,07€	4.851,07€

Το ποσό της φορολογικής οφειλής επιβαρύνεται με τόκους εκπρόθεσμης καταβολής, σύμφωνα με το άρθρο 53 του ΚΦΔ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.